

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobkyně: **Libuše Parolková**, bytem Tišnov, Lomnická 1762, zastoupená Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 13.1.2014, č.j. JMK 4752/2014, sp. zn. S-JMK 137208/2013/OD/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 13.1.2014, č.j. JMK 4752/2014, sp. zn. S-JMK 137208/2013/OD/St, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tišnov, odboru dopravy, ze dne 26.9.2013, sp. zn. S-MUTI 16382/2013/OD-93. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Podstata věci

Městský úřad Tišnov, odbor dopravy (dále jen „prvostupňový orgán“), vydal dne 26.9.2013, sp. zn. S-MUTI 16382/2013/OD-93, rozhodnutí, kterým dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v tehdy platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobkyně proti záznamům bodů v registru řidiče provedeným na základě oznámení Policie České republiky, Městské policie Brno a Městského úřadu Tišnov.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí, neboť shledal, že bylo vydáno v souladu se zákonem.

Tento závěr žalovaného nyní žalobkyně napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobkyně

Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné, neboť zjištěné skutečnosti nemají oporu v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně zpochybňuje způsobilost jednoho z pokutových bloků k záznamu bodů, neboť na něm absentuje otisk úředního razítka. Žalobkyně má za to, že pokud není blok způsobilým pro exekuční řízení, nemůže být způsobilým ani pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. K náležitostem pokutového bloku žalobkyně odkazuje na rozsudky Nejvyššího soudu ve věcech sp. zn. 21 Cdo 775/2000 a sp. zn. 20 Cdo 2501/2006 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 79/2011. Podle žalobkyně není seznatelné, kdo pokutový blok vydal, neboť podstatné znaky sloužící k identifikaci tu absentují.

Žalobkyně v této souvislosti poukazuje na skutkové okolnosti, za nichž byl pokutový blok vydán. Podle žalobkyně se jednalo o pokutu na místě nezaplacenou a žalobkyni není známo, že by obcí Sentice v rozhodnou dobu projížděla. S ohledem na to, že měla být zastavena u domu č.p. 172, tedy na samotném okraji obce (50 m od

hranice obce), považuje žalobkyně pokutový blok za „nesprávný“ a domnívá se, že nemohl být vydán policisty.

Žalobkyně na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejší soudem a z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení jak napadeného, tak jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný nesouhlasí s tím, že by na pokutovém bloku vydaném dne 8.5.2011, série AL/2009, č. L3959709, absentoval otisk úředního razítka. Podle žalovaného jsou všechny kopie pokutových bloků, které jsou součástí spisového materiálu, opatřeny otiskem úředního razítka. Žalovaný dodává, že i kdyby byla tato vada zjištěna, neměla by vliv na způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů, neboť každý formální nedostatek rozhodnutí nezpůsobuje jeho nezákonnost či nicotnost a neznemožňuje tak jeho užití jako podkladu pro záznam bodů. V této souvislosti žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 94/2012. Podle žalovaného tak byly v řízení o námitkách zjištěny všechny rozhodné skutečnosti pro záznam bodů.

Žalovaný na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem a s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno

Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Z výše uvedeného je zřejmé, že řízení o přestupku a námitkové řízení jsou dvěma samostatnými správními řízeními. Zatímco v řízení o přestupku je primární otázkou naplnění všech zákonných znaků přestupku a je posuzováno, zda se konkrétní subjekt dopustil určitého přestupku, a za to je mu uložena případná sankce, řízení o námitkách je zákonem stanovený postup přezkoumávání, zda pro záznam bodů do evidenční karty řidiče existuje způsobilý podklad a zda byl na základě tohoto podkladu zaznamenán správný počet bodů.

Jak již bylo dříve uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009, sp. zn. 9 As 96/2008, „... *správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci) ...“ (obdobně viz*

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č.j. 5 As 76/2010, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

V řízení o námitkách již tedy zásadně není dán prostor pro přezkoumávání skutkového stavu, pokud jde o spáchání přestupku. Účastník řízení o námitkách tak může vznést toliko námitky týkající se správného zaznamenání bodů na základě způsobilého podkladu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.5.2011, sp. zn. 8 As 23/2010, publ. pod č. 2391/2011 Sb. NSS, může být konkrétní doklad považován za způsobilý podklad pro provedení záznamu bodů, jestliže je jím prokázáno naplnění materiálních podmínek pro provedení záznamu.

Z výše uvedených východisek vycházel i zdejší soud při posuzování důvodnosti podané žaloby.

Pokud jde o namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, žalobkyně v žádném části podané žaloby neuvádí, v čem by napadené rozhodnutí mělo být nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí je srozumitelné. Pokud jde o kvalitu odůvodnění napadeného rozhodnutí, pak žalobkyně v podaném odvolání neuplatnila žádné konkrétní námitky, na které by žalovaný (odvolací orgán) mohl reagovat. Žalovaný tak prvostupňové rozhodnutí přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), co do jeho zákonnosti, avšak nezabýval se jím po stránce věcné správnosti. Napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněné a jsou z něj patrné úvahy, kterými se žalovaný řídil při přezkoumávání prvostupňového rozhodnutí, stejně jako odkazy na relevantní ustanovení zákona o silničním provozu a související judikaturu.

Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Tato námitka tak není důvodná.

Soud se dále zabýval tvrzenou nezákonností napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně v podané žalobě napadala způsobilost pokutového bloku ze dne 8.5.2011, série AL/2009, č. L 3959709, neboť tímto pokutovým blokem byla sankcionována za rychlou jízdu u domu č.p. 172. Konkrétně žalobkyně namítala, že na pokutovém bloku absentuje otisk úřední razítka a nebylo tak dostatečně postaveno na jisto, kdo pokutový blok vydal.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že jak prvostupňový orgán, tak žalovaný vycházeli nejen z oznámení o uložení pokuty, ale rovněž z ověřené fotokopie pokutového bloku ze dne 8.5.2011, série AL/2009, č. L 3959709.

Z fotokopie předmětného pokutového bloku, jehož způsobilost žalobkyně rozporuje, jednoznačně vyplývá, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 2500 Kč za překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci o více jak 20 km/h, a to u domu č.p. 172, obec Sentice. Je tu rovněž zachycen otisk úředního razítka Policie České

republiky, spolu se jménem, podpisem, uvedením funkce a číselným zařazením oprávněné úřední osoby, která žalobkyni předmětný pokutový blok vystavila („*Roman Kliner, 321013, nstržm.*“). Nelze tedy se žalobkyní souhlasit, že by na pokutovém bloku absentovalo úřední razítko, ani že by nebylo zřejmé, kdo pokutový blok vystavil. Ani tato námitka tedy není důvodná.

Pokud žalobkyně namítá, že přestupek, k němuž se pokutový blok vztahuje, nespáchala, je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2010, sp. zn. 8 As 68/2010, publ. pod č. 2264/2011 Sb. NSS, podle něhož je rozhodnutí v blokovém řízení vydáno vystavením pokutového bloku a podpisem obviněného z přestupku. Je-li tedy na ověřené fotokopii pokutového bloku ze dne 8.5.2011 zřejmý podpis žalobkyně (který je obdobný jako podpisy žalobkyně na ostatních pokutových blocích, jež jsou součástí spisového materiálu, a u nichž žalobkyně nenamítá, že by je nepodepsala), presumuje se, že pokutový blok byl řádně vydán a že žalobkyně se jednání popsaného na pokutovém bloku dopustila. Pokud tedy žalobkyně pokutový blok podepsala, musela být přítomna během jeho vystavení a seznámena se skutkem, jenž jí byl kladen za vinu (konkrétně překročení povolené rychlosti v obci o více jak 20 km/h).

Jestliže v této souvislosti žalobkyně uvádí, že v obci Sentic v rozhodnou dobu nebyla, nijak toto tvrzení blíže nekonkretizuje ani nedokládá. Soudu je přitom známo, že obec Sentic je na cestě z trvalého bydliště žalobkyně do obce Chudčice, kde má trvalý pobyt matka žalobkyně (o níž se žalobkyně dle tvrzení obsaženého v žalobě stará). Soud rovněž nemohl přehlédnout, že za rychlou jízdu v Senticích byla žalobkyně opakovaně sankcionována - tu lze odkázat na pokutový blok ze dne 2.9.2012, série AL/2009, č. L 4023320 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci Sentic o 20 km/h a více) a dále na rozhodnutí Městského úřadu Tišnov, odboru dopravy, č.j. MUTI 11362/2012/OD1-81/12 (překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci Sentic o 20 km/h a více). Jestliže žádný další pokutový blok žalobkyně v podané žalobě nerozporuje a současně neuvádí ani nedokládá nic, co by její tvrzení, že v rozhodnou dobu v Senticích zastavena nebyla, mohlo podpořit, lze v takovém tvrzení spatřovat účelovost. Tím spíše za situace, kdy žalobkyně tuto námitku nevnesla ve správním řízení, ale poprvé ji uvedla až v žalobě.

Pokud jde o tvrzení, že měla být rychlost měřena u samého okraje obce, nejedná se o okolnost, kterou by mohl soud v daném řízení jakkoli zohlednit.

Námítky zpochybňující zákonnost a způsobilost pokutového bloku (vystaveného dne 8.5.2011, série AL/2009, č. L 3959709) tak nejsou důvodné. Pokud jde o způsobilost bloku k jinému řízení (exekčnímu), jedná se o otázku, jež přesahuje předmět řízení vedeného před zdejším soudem a zdejší soud se jí zabývat nemohl.

V. Závěr

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Vzhledem k tomu soud žalobu je nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci nebyla úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. listopadu 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu